

Sygn. akt VI Gz 205/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie : SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w Z.

przeciwko A. J.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 03 lipca 2017 r., sygn. akt V GC 1140/17

postanawia

oddalić zażalenie

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 03 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanej o odrzucenie pozwu, gdyż nie znalazł powodu do uwzględnienia zarzutu powagi rzeczy osądzonej. Sąd ten podkreślił, iż w świetle art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. dla tożsamości roszczenia trzeba tożsamości podstawy faktycznej i prawnej czyli normy prawnej roszczenie to kształtującej. Przy czym z powagi rzeczy osądzonej korzysta tylko merytoryczne rozstrzygnięcie o żądaniu pozwu i nie obejmuje przesłanek tego rozstrzygnięcia. Ponadto zdaniem Sądu Rejonowego stan rzeczy osądzonej nie występuje jeżeli uległy zmianie okoliczności faktyczne, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwotnego powództwa. W konsekwencji skoro pierwotnie podstawą żądania był weksel to powód miał prawo wystąpić z nowym pozwem i skutecznie dochodzić roszczenia na podstawie stosunku podstawowego (k. 636).

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana wniosła o jego uchylenie i odrzucenie pozwu oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zaskarżonemu postanowieniu pozwana zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy tj. art. 222 k.p.c. w związku z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. polegające na ich niezastosowaniu pomimo przesłanek powyższe uzasadniających. Jednocześnie pozwana wniosła o zwolnienie jej od kosztów niniejszego postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu pozwana szerzej omówiła podniesiony w petitum zażalenia zarzut (k.662-667).

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu zwolnił pozwaną od kosztów sądowych- wpisu od niniejszego zażalenia (k.691).

Powód w odpowiedzi na zażalenie pozwanej wniósł o jego oddalenie w całości i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych zarzucając, iż w sprawie niniejszej nie zachodzi identyczność roszczeń (k.702-703).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie pozwanej jest nieuzasadnione i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuca pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

W niniejszym sprawie pozwana podniosła zarzut tożsamości roszczeń (res iudicata) wnosząc o odrzucenie pozwu.

Należy podkreślić, iż tożsamość roszczenia w rozumieniu powyższego przepisu zachodzi tylko wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu (v. postanowienie SN z dnia 9 czerwca 1971 r., II CZ 59/71, OSNCP 1971, nr 12, poz. 226; wyrok SA w Szczecinie z dnia 12 stycznia 2017 r., I ACa 612/16). Generalnie identyczność roszczeń to sytuacja, w której okoliczności faktyczne uzasadniające te żądania i tworzące podstawy sporu są tożsame. Przyjmuje się również, że przez sformułowanie "o to samo roszczenie" należy rozumieć szerzej, a mianowicie jako stan obejmujący nie tylko roszczenia (materialne), ale każde to samo żądanie, bez względu na jego przedmiot, a odnosić się to ma właśnie do "nierozszeniowych" żądań o ustalenie oraz wielu powództw o ukształtowanie.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy w ocenie Sądu Okręgowego, wbrew zarzutom pozwanej, nie zachodzi powaga rzeczy osądzonej (res iudicata) z uwagi na brak identyczności roszczeń.

Otóż w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Toruniu I Wydział Cywilny, sygn. akt I C (...)z powództwa (...) sp. z o.o. w Z.T. przeciwko A. J. o zapłatę kwoty 47.617,48 zł zakończonej prawomocnym wyrokiem z dnia 20 grudnia 2012 r. oddalającym powództwo, jego przedmiotem było żądanie zapłaty powyższej kwoty wynikającej z wystawionego przez pozwaną na zabezpieczenie zobowiązań wynikłych z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy nr (...) z dnia 03 stycznia 2011 r. weksla in blanco, przy czym powód nie wskazał jakie roszczenie lub roszczenia składają się na powyższą sumę wekslową.

Natomiast przedmiotem niniejszego powództwa (...) sp. z o.o. w Z.przeciwko A. J. było żądanie zapłaty kwoty 50.817,44 zł, na którą złożyły się:

- kwota 9.745,00 zł z tytułu zobowiązań wynikającej z nienależytego użytkowania pojazdu O. (...) w oparciu o umowę nr (...) z dnia 1 lipca 2010 r.,
- kwota 20.300,73 zł z tytułu nierozliczonych 152 faktur VAT,
- kwota 9.435,66 zł z tytułu nieopłaconych faktur paliwowych,
- kwota 1.682,05 zł tytułem kosztów wymiany opon,
- kwota 1.000,00 zł z tytułu potrącenia udziału własnego w ubezpieczeniu AC,
- kwota 8.653,80 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek od w/w zobowiązań.

Stosownie zatem do art. 385 k.p.c. w związku art. 397 § 2 k.p.c. należało oddalić zażalenie pozwanej jako nieuzasadnione orzekając jak w sentencji postanowienia. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji stosownie do art. 108 § 1 k.p.c.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

1) (...)

2) (...)

3) (...)

T., (...)